

[Aksel Møller.]

kun et meget lille Faatal af Befolkningen har Adgang til at forbruge denne Vare, saa maa de ogsaa betale en Slags Forlystelsesafgift deraf.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen havde for saa vidt Uret, som han i det, at vi ved denne Lejlighed kun vedtager disse to Forslag, saa et almindeligt Sammenbrud for Overbalanceringspolitikken. Det er forkert. De Partier, der staar sammen om Skatterne her i Dag, er enige om, at Arbejdet endnu ikke er fuldendt, og de er klar over — det er i hvert Fald mit Parti —, at der senere paa Aaret maa gennemføres yderligere Skatter for at opfylde Ønsket om at klippe Toppen af Købekraften gennem en Overdækning paa Finansloven. Vi vil altsaa ikke modsætte os, at der senere gennemføres Afgiftsforhøjelser eller nye Skattelove.

Vi vil gerne ved denne Lejlighed, saaledes at den højtærede Finansminister kan faa Lejlighed til i Sommerferien at overveje Sagen nærmere, gøre den Bemærkning, at vi synes, at man, naar denne Fortsættelse af Skattepolitikken skal finde Sted, bør have overvejet og udformet et Forslag til en retfærdig Beskatning af de kooperative Virksomheder. Vi har ofte talt om det. Vi har ofte stillet Krav om det. Vi har faaet meget lidt opfyldt deraf. Men vi henleder i denne Situation den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa dette Skatteobjekt. Vi kan gøre det med saa meget des mere Grund og Ret, som disse Brugsforeninger i Øjeblikket er Institutioner, der pumper Overskud ud i Befolkningen. Det er jo deres handelsmæssige Overskud, som vender tilbage i Form af fornyet Købekraft, og da det er en Købekraftaktion, den højtærede Finansminister er ude paa i sin Politik her, er der altsaa en yderligere Grund til at drage kooperative Virksomheder, og især Brugsforeningerne, ind under Beskatningsovervejelserne, som skal fortsætte til Efteraaret.

Vi ønsker ved denne Lejlighed at gøre en enkelt Bemærkning til det Lovforslag, som foreligger om Skat paa Ikke-Forsørgerne. Vi er enige i, at det, saaledes som Tiden er, ogsaa vil være rigtigt, naar vi mødes igen, at prøve paa at faa et Skatte-lovforslag efter dette Princip gennemført, men vi beder ligeledes den højtærede Minister om nu at benytte Sommermaanederne til at se at faa dette Lovforslag bragt lidt mere i Overensstemmelse med Livets Krav, end det var i sin oprindelige Form. Vi beder ham om at overveje, om der ikke kan skaffes større Klarhed over Begrebet Ikke-Forsørger. Det er et meget uheldigt Begreb at

operere med i en Skattelovgivning som denne, fordi det, saaledes som Udviklingen er foregaaet siden Statsskatteloven af 1922, er blevet gennemhullet. Vi føjer til denne Henstilling igen denne Bemærkning, at det er vor Opfattelse, at Pensionister ikke bør rammes af Loven, da der er noget ganske urimeligt i at give en Mand paa 75 Aar Udsigt til at kunne spare et Beløb op, der staar bundet i 7 Aar. Vi gør endvidere den Bemærkning, at man ved nærmere Overvejelse af Lovforslagets Udbygning maa tage i Betragtning, at Personer, der ikke har lige Løn for lige Arbejde, altsaa Tjenestemænd og dermed ligestillede, ikke paa Forhaand kan anses for efter Lovforslagets Motivering at være i Besiddelse af en ekstraordinær ledig Købekraft i Sammenligning med Forsørgerkollegerne.

Vor Opfattelse angaaende Forhøjelsen af Tobaksafgiften har hidtil været den, at vi ikke mente, den burde gennemføres under de nuværende Forhold. I Stedet for har vi henledt Opmærksomheden paa, at man gennem en ekstra Afgift paa Benzin, som vi væsentligt tænker os tilvejebragt ved en beskedent Merimport eller alene ved en ekstra Afgift paa den egentlige Luksuskørsel, kunde opnaa et betydeligt Beløb taget ud af Omsætningen til Fordel for den Overbalanceringspolitik, som i den Situation, hvori vi befinder os her i Landet, maa anses for at være den rigtige.

Svend Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller siger, at vi alle ved, hvordan det ligger. Nej, er der noget, man ikke har vidst under det Udvalgsarbejde, der her har staaet paa, saa er det, hvordan det har ligget, for efter at Regeringspartiets Repræsentanter sammen med Repræsentanter for Støttepartierne et Par Gange havde præsenteret sig over for os andre i Udvalget, saa blev Forhandlingerne jo videreført i et Underudvalg, og i hele den Periode var der praktisk talt ingen ud over de allernærmeste inden for Udvalget, der vidste, hvordan det laa. Paa et vist Tidspunkt fik man rent tilfældigt den Oplysning, at et af de Lovforslag, nemlig det vedrørende Stempelafgiften, som den højtærede Finansminister havde fremsat her i Folketinget, havde den højtærede Finansministers eget Parti, Regeringspartiet Venstre, været med til at lade falde. Der kunde nævnes andre Ting fra dette Udvalgsarbejde, men jeg vil nøjes med at understrege, at det er ganske forkert, naar man vil give det Udseende af, at alle har vidst, hvordan det har ligget.

Hvad angaar Lovforslaget om For-